

Ghid privind raportarea în scopul stabilității financiare

1. Introducere

- 1.1. În temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (denumit în continuare Regulamentul EIOPA)¹, EIOPA publică prezentul ghid care se referă la raportarea către autoritățile naționale de supraveghere în scopul stabilității financiare.
- 1.2. Ghidul se aplică întreprinderilor individuale de asigurare și de reasigurare, sucursalelor de asigurare din țările terțe și întreprinderilor de asigurare și de reasigurare participante, holdingurilor de asigurare sau holdingurilor financiare mixte.
- 1.3. EIOPA publică prezentul ghid pentru a asigura o abordare coerentă și uniformă a colectării datelor în scopul stabilității financiare și pentru a oferi autorităților naționale de supraveghere îndrumări cu privire la modul de colectare a datelor pe care le va solicita EIOPA în temeiul articolului 35 din Regulamentul EIOPA.
- 1.4. EIOPA solicită datele descrise în prezentul ghid pentru a-și îndeplini sarcinile prevăzute la articolele 8, 32 și 36 din Regulamentul EIOPA. În mod specific, datele colectate vor permite EIOPA să monitorizeze și să evalueze evoluțiile pieței, precum și să informeze celelalte autorități europene de supraveghere, Comitetul european pentru risc sistemic (CERS) și Parlamentul European, Consiliul și Comisia cu privire la tendințele relevante, posibilele riscuri și vulnerabilități în domeniul său de competență. Acestea vor permite totodată EIOPA să pună la dispoziția CERS, în timp util, informații periodice necesare pentru îndeplinirea sarcinilor sale.
- 1.5. 254 din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului (denumită în continuare Directiva Solvabilitate II)². Cu toate acestea, informațiile obținute în scopul stabilității financiare, care sunt cuprinse în prezentul ghid, sunt solicitate în termene mai scurte și/sau cu o frecvență crescută. Informațiile vor fi utilizate pentru analiza macroprudențială.
- 1.6. În temeiul articolului 35 alineatele (6) și (7) din Directiva Solvabilitate II, autoritățile naționale de supraveghere își pot limita raportarea de supraveghere periodică trimestrială și pot excepta anumite întreprinderi de obligația raportării rubrică cu rubrică, în cazul în care transmiterea informațiilor respective ar fi foarte costisitoare în raport cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente activităților întreprinderii. Întreprinderile care sunt exceptate de obligația raportării cu o frecvență mai mare decât cea anuală, și/sau exceptate de obligația raportării rubrică cu rubrică în temeiul articolului 35 din Directiva Solvabilitate II, trebuie să fie exceptate și de obligația raportării semestriale, trimestriale și/sau rubrică cu rubrică, astfel cum este prevăzut la punctul 1.19 din Orientarea 2. Se precizează însă faptul că articolul 35 din Directiva

¹ Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48)

² Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1)

Solvabilitate II permite acordarea exceptării doar întreprinderilor care reprezintă maxim 20% din piața de asigurări sau reasigurări de viață și, respectiv, generale. Mai mult, articolul impune autorităților naționale de supraveghere să dea prioritate celor mai mici întreprinderi. În final, exceptarea nu trebuie să submineze stabilitatea sistemelor financiare vizate din Uniunea Europeană.

- 1.7. În cazul în care moneda de raportare este diferită de EUR, autoritățile naționale de supraveghere pot adopta măsuri pentru a aborda implicațiile fluctuațiilor ratei de schimb atunci când aplică criteriile pentru identificarea entităților de raportare, atâta timp cât efectele asupra pragurilor indicate la orientările 2, 4 și 5 nu sunt semnificative.
- 1.8. Principiul diligenței, care este consacrat în Orientarea 7 și Orientarea 8, este prevăzut a fi de folos întreprinderilor de asigurare și de reasigurare, sucursalelor de asigurare din țările terțe și întreprinderilor de asigurare și de reasigurare participante, holdingurilor de asigurare sau holdingurilor financiare mixte pentru a obține gradul de precizie considerat suficient în scop macroprudențial, în același timp echilibrând activitatea necesară întreprinderilor pentru a transmite aceste informații, precum și a oferi întreprinderilor un anumit grad de certitudine juridică cu privire la conținutul acestuia.
- 1.9. Informațiile trimestriale cu privire la poziția capitalului de solvabilitate al întreprinderilor sunt considerate esențiale în scopul stabilității financiare. Cu toate acestea, este admis faptul că o calculare trimestrială completă a cerinței de capital de solvabilitate (SCR) ar putea fi o sarcină inutilă pentru instituțiile vizate. Prin urmare, scopul prezentului ghid este de a aproxima dezvoltarea SCR generale pe baza unei recalculări doar a modulelor SCR mai volatile, nu de a presupune o calculare integrală a SCR. Metoda este detaliată în Orientarea 9. În mod specific, modulul riscului de piață poate presupune o recalculare mai frecventă datorită parametrilor săi de intrare mai volatili. Alți parametri SCR sunt considerați suficient de stabili pentru a se accepta o extrapolare a valorilor anuale, dacă nu există împrejurări excepționale care să presupună o recalculare conform Directivei Solvabilitate II.
- 1.10. Termenul de transmitere a informațiilor descrise în prezentul ghid este de două săptămâni de la termenul individual de raportare trimestrială conform articolului 35 din Directiva Solvabilitate II, astfel cum este descris în Orientarea 16.
- 1.11. Prezentul ghid face referire la următoarele anexe la Standardul tehnic de punere în aplicare privind transmiterea informațiilor:
 - a) Anexa IV: Categoriile de active;
 - b) Anexa V: Tabelul CIC;
 - c) Anexa VI: Definiții din tabelul CIC.
- 1.12. Prezentul ghid se adresează autorităților naționale de supraveghere.
- 1.13. Prezentul ghid se aplică începând de la 1 ianuarie 2016.

Secțiunea I: Raportarea întreprinderilor individuale și grupurilor de asigurare și de reasigurare către autoritățile naționale de supraveghere în scopul stabilității financiare

Orientarea 1 – Dispoziții generale

- 1.14. Întreprinderile individuale de asigurare și de reasigurare și sucursalele de asigurare din țările terțe care trebuie să raporteze conform prezentului ghid trebuie să raporteze date individuale.
- 1.15. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare participante, holdingurile de asigurare sau holdingurile financiare mixte care trebuie să raporteze conform prezentului ghid trebuie să raporteze date consolidate.
- 1.16. Întreprinderile individuale de asigurare și de reasigurare care aparțin grupului de asigurare și de reasigurare care raportează conform prezentului ghid nu trebuie să raporteze la nivel individual.
- 1.17. Dacă întreprinderile individuale de asigurare și de reasigurare aparțin grupului de asigurare sau de reasigurare și ultima întreprindere-mamă este un holding mixt de asigurare, precum și în cazul în care acestea nu fac parte dintr-un grup, astfel cum este prevăzut la articolul 213 alineatul (2) literele (a), (b) și (c) din Directiva Solvabilitate II, atunci se aplică punctul 1.14 pentru raportarea individuală.

Orientarea 2 – Criterii generale pentru identificarea entităților de raportare

- 1.18. Criteriile de identificare a entităților de raportare sunt următoarele:
 - a) Grupurile de asigurare sau de reasigurare cu active totale de peste 12 miliarde EUR sau echivalentul acestei sume în moneda națională din bilanțul întocmit conform Directivei Solvabilitate II;
 - b) Întreprinderile individuale de asigurare și de reasigurare și sucursalele de asigurare din țările terțe cu active totale de peste 12 miliarde EUR sau echivalentul acestei sume în moneda națională din bilanțul întocmit conform Directivei Solvabilitate II, care nu aparțin unui grup care raportează conform subpunctului anterior.
- 1.19. În cazurile în care metoda 2, astfel cum este definită la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II, este utilizată fie exclusiv, fie în combinație cu metoda 1, astfel cum este definită la articolul 230, pentru calcularea SCR, autoritățile naționale de supraveghere trebuie să evalueze pragul prevăzut la punctul 1.18 litera a) ținând cont de activele totale ale grupului, inclusiv bilanțul întocmit conform Directivei Solvabilitate II și activele întreprinderilor pentru care s-a utilizat metoda 2.
- 1.20. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare, întreprinderile de asigurare și de reasigurare participante, holdingurile de asigurare sau holdingurile financiare mixte și sucursalele de asigurare din țările terțe, cărora li s-a permis raportarea de supraveghere limitată de către autoritatea națională de supraveghere în temeiul articolului 35 alineatul (6) sau (7) din Directiva Solvabilitate II, nu trebuie să raporteze în conformitate cu Orientarea 11 și Orientarea 12 în cazul

grupurilor de asigurare și de reasigurare și în conformitate cu Orientarea 14 și Orientarea 15 în cazul întreprinderilor de asigurare și de reasigurare și al sucursalelor de asigurare din țările terțe.

Orientarea 3 – Moneda

- 1.21. Toate seturile de date cu tip de date „monetare” trebuie să fie raportate în moneda de raportare menționată la articolul 1 din Standardul tehnic de punere în aplicare privind transmiterea informațiilor, ceea ce presupune conversia oricărei alte monede în moneda de raportare.
- 1.22. Atunci când se redă valoarea unui activ sau pasiv exprimată într-o altă monedă decât moneda de raportare, valoarea respectivă trebuie să fie convertită în moneda de raportare ca și când conversia s-ar fi realizat la cursul de închidere din ultima zi pentru care este disponibil cursul corespunzător din perioada de raportare la care se referă activul sau pasivul în cauză.
- 1.23. Atunci când se redă valoarea unor venituri sau cheltuieli, valoarea respectivă trebuie să fie convertită în moneda de raportare folosind aceeași bază de conversie ca și cea folosită pentru contabilitate.
- 1.24. Conversia în moneda de raportare trebuie să fie calculată prin aplicarea ratei de schimb din aceeași sursă ca și cea folosită pentru situațiile financiare ale întreprinderii de asigurare sau de reasigurare, în cazul raportării individuale, sau pentru situațiile financiare consolidate, în cazul raportării la nivel de grup, dacă nu se solicită altfel de către autoritatea de supraveghere.

Orientarea 4 – Includerea în eșantion pe baza pragului de mărime

- 1.25. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare, întreprinderile de asigurare și de reasigurare participante, holdingurile de asigurare sau holdingurile financiare mixte și sucursalele de asigurare din țările terțe, care nu au fost incluse în domeniul de aplicare de la Orientarea 2, însă care raportează la sfârșitul unui exercițiu financiar în bilanțul întocmit conform Directivei Solvabilitate II, active totale de peste 13 miliarde EUR sau valoarea echivalentă în moneda națională, trebuie să transmită autorității naționale de supraveghere setul de informații cantitative prevăzute în Orientarea 10, Orientarea 11 și Orientarea 12 în cazul grupurilor de asigurare și de reasigurare, și cele prevăzute în Orientarea 13, Orientarea 14 și Orientarea 15 în cazul întreprinderilor de asigurare și de reasigurare și al sucursalelor de asigurare din țările terțe începând cu al treilea trimestru al următorului exercițiu financiar.
- 1.26. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare, întreprinderile de asigurare și de reasigurare participante, holdingurile de asigurare sau holdingurile financiare mixte și sucursalele de asigurare din țările terțe, care nu au fost incluse în domeniul de aplicare de la Orientarea 2, însă care raportează la sfârșitul a două exerciții financiare consecutive în bilanțul întocmit conform Directivei Solvabilitate II, active totale cuprinse între 12 miliarde EUR și 13 miliarde EUR sau valoarea echivalentă în moneda națională, trebuie să transmită autorității naționale de supraveghere setul de informații cantitative prevăzute în

Orientarea 10, Orientarea 11 și Orientarea 12 în cazul grupurilor de asigurare și de reasigurare, și cele prevăzute în Orientarea 13, Orientarea 14 și Orientarea 15 în cazul întreprinderilor de asigurare și de reasigurare și al sucursalelor de asigurare din țările terțe începând cu al treilea trimestru al anului care urmează după cel de-al doilea exercițiu financiar.

Orientarea 5 – Excluderea din eșantion pe baza pragului de mărime

- 1.27. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare, întreprinderile de asigurare și de reasigurare participante, holdingurile de asigurare sau holdingurile financiare mixte și sucursalele de asigurare din țările terțe, care sunt incluse în domeniul de aplicare de la Orientarea 2, însă care raportează la sfârșitul unui exercițiu financiar în bilanțul întocmit conform Directivei Solvabilitate II, active totale sub valoarea de 11 miliarde EUR sau valoarea echivalentă în moneda națională, nu mai trebuie să transmită autorității naționale de supraveghere setul de informații cantitative prevăzute în Orientarea 10, Orientarea 11 și Orientarea 12 în cazul grupurilor de asigurare și de reasigurare, și cele prevăzute în Orientarea 13, Orientarea 14 și Orientarea 15 în cazul întreprinderilor de asigurare și de reasigurare și al sucursalelor de asigurare din țările terțe începând cu primul trimestru al următorului exercițiu financiar.
- 1.28. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare, întreprinderile de asigurare și de reasigurare participante, holdingurile de asigurare sau holdingurile financiare mixte și sucursalele de asigurare din țările terțe, care sunt incluse în domeniul de aplicare de la Orientarea 2, însă care raportează la sfârșitul a două exerciții financiare consecutive în bilanțul întocmit conform Directivei Solvabilitate II, active totale cuprinse între 11 miliarde EUR și 12 miliarde EUR sau valoarea echivalentă în moneda națională, nu mai trebuie să transmită autorității naționale de supraveghere setul de informații cantitative prevăzute în Orientarea 10, Orientarea 11 și Orientarea 12 în cazul grupurilor de asigurare și de reasigurare, și cele prevăzute în Orientarea 13, Orientarea 14 și Orientarea 15 în cazul întreprinderilor de asigurare și de reasigurare și al sucursalelor de asigurare din țările terțe începând cu primul trimestru al anului care urmează după cel de-al doilea exercițiu financiar.

Orientarea 6 - Notificarea autorităților naționale de supraveghere către EIOPA

- 1.29. Autoritățile naționale de supraveghere trebuie să raporteze anual către EIOPA denumirea juridică, codul de identificare utilizat pe piața locală, care este atribuit de către autoritatea de supraveghere competentă a întreprinderii și, dacă există, identificatorul entității juridice (LEI) al întreprinderilor de asigurare și de reasigurare, al grupurilor și al sucursalelor de asigurare din țările terțe care vor raporta pe baza pragului de 12 miliarde EUR prevăzut la punctul 1.18 literele a) și b) din Orientarea 2 în termen de trei săptămâni de la primirea datelor de la sfârșitul anului, care sunt transmise de către întreprinderile de asigurare și de reasigurare, sucursalele de asigurare din țările terțe și grupuri în cadrul raportării periodice conform Directivei Solvabilitate II.

Orientarea 7 - Diligența: Pregătirea datelor

- 1.30. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare participante, holdingurile de asigurare sau holdingurile financiare mixte ar trebui să raporteze informațiile prevăzute în Orientarea 10, Orientarea 11 și Orientarea 12 cu diligență, echilibrând efortul necesar cu precizia informațiilor oferite, conform punctelor 1.32, 1.33 și 1.34 de mai jos.
- 1.31. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare și sucursalele de asigurare din țările terțe ar trebui să raporteze informațiile prevăzute în Orientarea 13, Orientarea 14 și Orientarea 15 cu diligență, echilibrând efortul necesar cu precizia informațiilor oferite, conform punctelor 1.32, 1.33 și 1.34 de mai jos.
- 1.32. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare, întreprinderile de asigurare și de reasigurare participante, holdingurile de asigurare sau holdingurile financiare mixte și sucursalele de asigurare din țările terțe trebuie să se asigure că datele raportate reflectă cea mai bună evaluare a situației financiare și operaționale actuale a entității și că acestea se bazează pe cele mai recente informații disponibile, ținând cont de faptul că:
- a) este posibil ca informațiile transmise să fi fost supuse unui număr mai mic de controale interne ale calității, decât se impune pentru raportarea de supraveghere periodică;
 - b) prin respectarea principiului pragului de semnificație, entitățile de raportare trebuie să se asigure că toate operațiunile semnificative sunt cuprinse în raportare;
 - c) simplificările aplicate în pregătirea datelor pentru raportare conform prezentului ghid trebuie să fie utilizate, în măsura posibilității, în mod consecvent în timp, cu excepția cazului în care se introduc modificări pentru reducerea discrepanțelor descrise la punctul 1.34;
 - d) simplificările care au un efect semnificativ asupra informațiilor raportate trebuie să fie divulgate autorității naționale de supraveghere relevante.
- 1.33. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare, întreprinderile de asigurare și de reasigurare participante, holdingurile de asigurare sau holdingurile financiare mixte și sucursalele de asigurare din țările terțe trebuie să depună eforturi pentru a se asigura că, după cunoștințele lor, datele nu conțin erori sau omisiuni care ar determina o evaluare de supraveghere semnificativ diferită a instituției.
- 1.34. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare, întreprinderile de asigurare și de reasigurare participante, holdingurile de asigurare sau holdingurile financiare mixte și sucursalele de asigurare din țările terțe trebuie să depună eforturi pentru a îmbunătăți procesele economice pentru a reduce în timp recurența discrepanțelor dintre raportarea conform prezentului ghid și raportarea de supraveghere periodică conform Directivei Solvabilitate II.

Orientarea 8 - Diligența: Utilizarea datelor de către autoritățile naționale de supraveghere

1.35. Autoritățile naționale de supraveghere trebuie să recunoască faptul că informațiile transmise în scopul stabilității financiare pot fi supuse schimbărilor și că este posibil ca acestea să nu fie identice cu raportarea de supraveghere periodică conform Directivei Solvabilitate II. Însă, autoritatea națională de supraveghere relevantă poate solicita informații cu privire la modul în care au fost calculate datele raportate și poate solicita date actualizate dacă acest lucru se consideră necesar.

Orientarea 9 – Informarea trimestrială SCR

1.36. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare, întreprinderile de asigurare și de reasigurare participante, holdingurile de asigurare sau holdingurile financiare mixte și sucursalele de asigurare din țările terțe trebuie să se asigure că informațiile trimestriale SCR asigură o bună aproximare a adevăratului nivel SCR. Valorile SCR trimestriale pot fi actualizate numai cu elementele mai volatile, în timp ce pentru alte elemente SCR este acceptabilă extrapolarea valorilor anuale în conformitate cu Orientarea 7.

1.37. Deoarece elementele riscului de piață sunt preconizate a fi cele mai volatile, întreprinderile de asigurare și de reasigurare, întreprinderile de asigurare și de reasigurare participante, holdingurile de asigurare sau holdingurile financiare mixte și sucursalele de asigurare din țările terțe trebuie să aibă în vedere, în mod deosebit, recalcularea modulului de risc al pieței sau a componentelor sale mai volatile pentru a raporta cu diligență valoarea SCR generală.

1.38. În cazul în care se folosesc aproximări și simplificări, întreprinderile de asigurare și de reasigurare, întreprinderile de asigurare și de reasigurare participante, holdingurile de asigurare sau holdingurile financiare mixte și sucursalele de asigurare din țările terțe trebuie să se asigure că datele raportate reflectă cea mai bună evaluare a situației financiare actuale a entității de raportare în conformitate cu Orientarea 7.

1.39. Conform Directivei Solvabilitate II, autoritatea națională de supraveghere poate solicita o recalculare integrală a SCR în cazul în care există dovezi care sugerează că profilul de risc al întreprinderii de asigurare sau de reasigurare s-a schimbat semnificativ de la data la care s-a recalculat integral și s-a raportat ultima dată SCR în scop prudential.

1.40. În cazurile în care informațiile raportate ar indica neconformitatea cu SCR sau neconformitatea cu cerința de capital minim (MCR), astfel cum este prevăzut la articolele 138 și 139 din Directiva Solvabilitate II, autoritatea națională de supraveghere trebuie să recunoască faptul că, fără a aduce atingere responsabilităților sale și competențelor aferente, informațiile transmise conform prezentului ghid pot constitui date preliminare supuse revizuirii, în conformitate cu Orientarea 8.

1.41. În cazurile descrise la punctul anterior, autoritatea națională de supraveghere poate solicita actualizarea și confirmarea datelor, fără a aduce atingere responsabilităților sale și competențelor aferente.

Secțiunea II: Informații cantitative

Orientarea 10 – Informații cantitative anuale la nivel de grup

1.42. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare participante, holdingurile de asigurare sau holdingurile financiare mixte care intră în sfera de aplicare de la Orientarea 1 și de la Orientarea 2, trebuie să transmită anual următoarele informații autorității naționale de supraveghere:

- a) formularul S.01.01.12 din anexa tehnică A, cu indicarea conținutului transiterii, indiferent de metoda utilizată pentru calcularea solvabilității grupului, urmând instrucțiunile prevăzute în S.01.01 din anexa tehnică B;
- b) formularul S.01.02.04 din anexa I la Standardul tehnic de punere în aplicare privind transmiterea informațiilor, cu indicarea informațiilor de bază cu privire la întreprinderea de asigurare și de reasigurare și la conținutul raportării în general, indiferent de metoda utilizată pentru calcularea solvabilității grupului, urmând instrucțiunile prevăzute la anexa III din Standardul tehnic de punere în aplicare privind transmiterea informațiilor;
- c) formularul S.14.01.10 din anexa tehnică A, cu indicarea informațiilor specifice privind analiza obligațiilor de asigurare de viață, inclusiv contracte de asigurare de viață și anuități provenind din contracte de asigurare generală, pe grupe de riscuri omogene publicate de către întreprindere doar atunci când se folosește metoda 1 prevăzută la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II fie în mod exclusiv, fie în combinație cu metoda 2 prevăzută la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II, urmând instrucțiunile prevăzute în S.14.01 din anexa tehnică B;
- d) formularul S.38.01.10 din anexa tehnică A, cu indicarea informațiilor privind durata rezervelor tehnice doar atunci când se folosește metoda 1 prevăzută la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II fie în mod exclusiv, fie în combinație cu metoda 2 prevăzută la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II, urmând instrucțiunile prevăzute în S.38.01 din anexa tehnică B;
- e) formularul S.40.01.10 din anexa tehnică A, cu indicarea informațiilor privind repartizarea profitului sau a pierderii doar atunci când se folosește metoda 1 prevăzută la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II fie în mod exclusiv, fie în combinație cu metoda 2 prevăzută la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II, urmând instrucțiunile prevăzute în S.40.01 din anexa tehnică B.

Orientarea 11 – Informații cantitative semestriale la nivel de grup

1.43. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare participante, holdingurile de asigurare sau holdingurile financiare mixte care intră în sfera de aplicare de la Orientarea 1 și de la Orientarea 2, trebuie să transmită semestrial următoarele informații autorității naționale de supraveghere:

- a) formularul S.39.01.11 din anexa tehnică A, cu indicarea informațiilor privind profitul și pierderea, urmând instrucțiunile prevăzute în S.39.01 din anexa tehnică B.

Orientarea 12 – Informații cantitative trimestriale la nivel de grup³

1.44. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare participante, holdingurile de asigurare sau holdingurile financiare mixte care intră în sfera de aplicare de la Orientarea 1 și de la Orientarea 2, trebuie să transmită trimestrial următoarele informații autorității naționale de supraveghere:

- a) formularul S.01.01.13 din anexa tehnică A, cu indicarea conținutului documentelor transmise, indiferent de metoda utilizată pentru calcularea solvabilității grupului, urmând instrucțiunile prevăzute în S.01.01 din anexa tehnică B;
- b) formularul S.01.02.04 din anexa I la Standardul tehnic de punere în aplicare privind transmiterea informațiilor, cu indicarea informațiilor de bază cu privire la întreprinderea de asigurare și de reasigurare și la conținutul raportării în general, indiferent de metoda utilizată pentru calcularea solvabilității grupului, urmând instrucțiunile prevăzute la anexa III la Standardul tehnic de punere în aplicare privind transmiterea informațiilor;
- c) formularul S.02.01.02 din anexa tehnică A la Standardul tehnic de punere în aplicare privind transmiterea informațiilor, cu indicarea informațiilor din bilanț doar atunci când se folosește metoda 1 prevăzută la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II fie în mod exclusiv, fie în combinație cu metoda 2 prevăzută la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II, urmând instrucțiunile prevăzute la anexa III la Standardul tehnic de punere în aplicare privind transmiterea informațiilor;
- d) formularul S.05.01.13 din anexa tehnică A, cu indicarea informațiilor despre prime, cereri de despăgubiri și cheltuieli, indiferent de metoda utilizată pentru calcularea solvabilității grupului, și cu aplicarea principiilor de evaluare și de recunoaștere utilizate în situațiile financiare ale întreprinderii, urmând instrucțiunile prevăzute în S.05.01 din anexa tehnică B, cu privire la fiecare linie de activitate, astfel cum este prevăzut la anexa I din Regulamentul delegat (UE) 2015/35;

³ Anexele III, IV și V la care se face referire în prezentul ghid reprezintă anexe tehnice la proiectul de Standard tehnic privind formularele pentru transmiterea informațiilor către autoritățile naționale competente.

- e) formularul S.06.02.04 din anexa I la Standardul tehnic de punere în aplicare privind transmiterea informațiilor, cu precizarea activelor rubrică cu rubrică, indiferent de metoda utilizată pentru calcularea solvabilității grupului, urmând instrucțiunile prevăzute la anexa III la Standardul tehnic de punere în aplicare privind transmiterea informațiilor;
- f) formularul S.23.01.13 din anexa tehnică A, cu indicarea informațiilor de bază privind fonduri proprii, indiferent de metoda utilizată pentru calcularea solvabilității grupului, urmând instrucțiunile prevăzute în S.23.01 din anexa tehnică B care include fonduri proprii și fonduri proprii auxiliare;
- g) formularul S.25.04.13 din anexa tehnică A, cu indicarea informațiilor de bază privind SCR doar atunci când se folosește metoda 1 prevăzută la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II fie în mod exclusiv, fie în combinație cu metoda 2 prevăzută la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II, urmând instrucțiunile prevăzute în S.25.04 din anexa tehnică B;
- h) formularul S.41.01.11 din anexa tehnică A, cu indicarea informațiilor privind drepturi de reziliere doar atunci când se folosește metoda 1 prevăzută la articolul 230 din Directiva Solvabilitate II fie în mod exclusiv, fie în combinație cu metoda 2 prevăzută la articolul 233 din Directiva Solvabilitate II, urmând instrucțiunile prevăzute în S.41.01 din anexa tehnică B.

Orientarea 13 – Informații cantitative anuale la nivel individual

1.45. Întreprinderile individuale de asigurare și de reasigurare și sucursalele de asigurare din țările terțe care intră în sfera de aplicare de la Orientarea 1 și de la Orientarea 2 trebuie să transmită anual autorității naționale de supraveghere următoarele elemente ca informații specifice, după cum urmează:

- a) formularul S.01.01.10 din anexa tehnică A, cu indicarea conținutului documentelor transmise, urmând instrucțiunile prevăzute în S.01.01 din anexa tehnică B;
- b) formularul S.01.02.01 din anexa I la Standardul tehnic de punere în aplicare privind transmiterea informațiilor sau formularul S.01.02.07 din anexa III la Ghidul privind supravegherea sucursalelor întreprinderilor de asigurare din țările terțe, cu indicarea informațiilor de bază despre întreprinderea de asigurare și de reasigurare sau despre sucursala de asigurare dintr-o țară terță, precum și despre conținutul raportării în general, urmând instrucțiunile prevăzute în anexa II la Standardul tehnic de punere în aplicare privind transmiterea informațiilor sau, respectiv, în anexa IV la Ghidul privind supravegherea sucursalelor întreprinderilor de asigurare din țările terțe;
- c) formularul S.14.01.10 din anexa tehnică A, cu indicarea informațiilor specifice privind analiza obligațiilor de asigurare de viață, inclusiv contracte de asigurare de viață și anuități provenind din contracte de

asigurare generală, pe grupe de riscuri omogene publicate de către întreprindere, urmând instrucțiunile prevăzute în S.14.01 din anexa tehnică B;

- d) formularul S.38.01.10 din anexa tehnică A, cu indicarea informațiilor privind durata rezervelor tehnice, urmând instrucțiunile prevăzute în S.38.01 din anexa tehnică B;
- e) formularul S.40.01.10 din anexa tehnică A, cu indicarea informațiilor privind repartizarea profitului și a pierderii, urmând instrucțiunile prevăzute în S.40.01 din anexa tehnică B.

Orientarea 14 – Informații cantitative semestriale la nivel individual

1.46. Întreprinderile individuale de asigurare și de reasigurare și sucursalele de asigurare din țările terțe care intră în sfera de aplicare de la Orientarea 1 și de la Orientarea 2 trebuie să transmită semestrial autorității naționale de supraveghere următoarele informații:

- a) formularul S.39.01.11 din anexa tehnică A, cu indicarea informațiilor privind profitul și pierderea, urmând instrucțiunile prevăzute în S.39.01 din anexa tehnică B.

Orientarea 15 – Informații cantitative trimestriale la nivel individual

1.47. Întreprinderile individuale de asigurare și de reasigurare și sucursalele de asigurare din țările terțe care intră în sfera de aplicare de la Orientarea 1 și de la Orientarea 2 trebuie să transmită trimestrial autorității naționale de supraveghere următoarele informații:

- a) formularul S.01.01.11 din anexa tehnică A, cu indicarea conținutului documentelor transmise, urmând instrucțiunile prevăzute în S.01.01 din anexa tehnică B;
- b) formularul S.01.02.01 din anexa I la Standardul tehnic de punere în aplicare privind transmiterea informațiilor, cu indicarea informațiilor de bază despre întreprinderea de asigurare și de reasigurare și despre conținutul raportării în general, urmând instrucțiunile prevăzute la anexa II la Standardul tehnic de punere în aplicare privind transmiterea informațiilor;
- c) formularul S.25.04.11 din anexa tehnică A, cu indicarea informațiilor de bază privind SCR, urmând instrucțiunile prevăzute în S.25.04 din anexa tehnică B;
- d) formularul S.41.01.11 din anexa tehnică A, cu indicarea informațiilor privind drepturi de reziliere, urmând instrucțiunile prevăzute în S.41.01 din anexa tehnică B.

Secțiunea III: Termene de transmitere și alte dispoziții

Orientarea 16 – Termene de transmitere

- 1.48. După perioada de tranziție de trei ani de la punerea în aplicare a Directivei Solvabilitate II, întreprinderile de asigurare și de reasigurare, întreprinderile de asigurare și de reasigurare participante, holdingurile de asigurare sau holdingurile financiare mixte și sucursalele de asigurare din țările terțe trebuie să transmită setul de informații cantitative prevăzute în Orientarea 10, Orientarea 11 și Orientarea 12 în cazul grupurilor de asigurare și de reasigurare, și în Orientarea 13, Orientarea 14 și Orientarea 15 în cazul întreprinderilor de asigurare și de reasigurare și al sucursalelor de asigurare din țările terțe în termen de șapte săptămâni de la sfârșitul perioadei de referință.
- 1.49. În perioada de tranziție de trei ani de la punerea în aplicare a Directivei Solvabilitate II, termenul prevăzut la punctul 1.48 trebuie să fie prelungit:
- a) cu trei săptămâni (până la zece săptămâni) în cazul transmiterii trimestriale, semestriale sau anuale a informațiilor aferente anului 2016;
 - b) cu două săptămâni (până la nouă săptămâni) în cazul transmiterii trimestriale, semestriale sau anuale a informațiilor aferente anului 2017;
 - c) cu o săptămână (până la opt săptămâni) în cazul transmiterii trimestriale, semestriale sau anuale a informațiilor aferente anului 2018.

Orientarea 17 – Controlul plauzibilității datelor

- 1.50. Autoritățile naționale de supraveghere trebuie să evalueze datele primite prin efectuarea controalelor asupra plauzibilității datelor, care sunt prevăzute în anexa tehnică C.

Orientarea 18 – Praguri de mărime pentru raportare în 2016

- 1.51. Autoritățile naționale de supraveghere trebuie să utilizeze activele totale din cele mai recente informații anuale disponibile din regimul de solvabilitate instituit anterior pentru a identifica întreprinderile care trebuie să raporteze în primul trimestru al anului 2016 în conformitate cu Orientarea 2 punctul 1.18 literele a) și b).
- 1.52. În cazurile în care informațiile privind activele totale, astfel cum sunt prevăzute la punctul 1.51, nu sunt disponibile sau nu sunt transmise în cadrul declarațiilor de reglementare, autoritățile naționale de supraveghere trebuie să țină cont de bilanțul consolidat din situațiile financiare anuale ale grupului sau să recurgă la o aproximare a activelor totale având în vedere ca valoare minimă suma activelor totale ale tuturor asiguratorilor sau reasiguratorilor care aparțin grupului.
- 1.53. Autoritățile naționale de supraveghere trebuie să notifice întreprinderile de asigurare și de reasigurare, grupurile și sucursalele de asigurare din țările terțe care trebuie să raporteze pe baza pragului de mărime prevăzut în Orientarea 2

punctul 1.18 litera a) sau b) și conform dispoziției tranzitorii de la punctul 1.51 într-un timp rezonabil înainte de prima raportare.

Orientarea 19 – Prima raportare

1.54. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare participante, holdingurile de asigurare sau holdingurile financiare mixte și sucursalele de asigurare din țările terțe identificate în conformitate cu orientările 2 și 18 trebuie să înceapă raportarea conform prezentului ghid cu referire la primul trimestru al anului 2016.

Orientarea 20 – Mijloace de raportare

1.55. Autoritățile naționale de supraveghere trebuie să se asigure că informațiile cantitative prevăzute la secțiunea II sunt transmise pe cale electronică.

Orientarea 21 – Formate de raportare de supraveghere

1.56. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare, întreprinderile de asigurare și de reasigurare participante, holdingurile de asigurare sau holdingurile financiare mixte trebuie să transmită informațiile în formatele și reprezentările pentru schimbul de date stabilite de către autoritățile naționale de supraveghere sau de către supraveghetorul grupului și cu respectarea următoarelor specificații:

- a) seturile de date cu tip de date „monetare” trebuie să fie exprimate în unități fără zecimale, cu excepția formularului S.06.02, care trebuie să fie exprimat în unități cu două zecimale;
- b) seturile de date cu tip de date „procentuale” trebuie să fie exprimate în unități cu patru zecimale;
- c) seturile de date cu tip de date „ca numere întregi” trebuie să fie exprimate în unități fără zecimale.

Orientarea 22 - RSR – Formatul raportării

1.57. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare trebuie să țină cont de modelele de prezentare a seturilor de date, care sunt publicate de către EIOPA, atunci când raportează informațiile incluse în formularele de raportare cantitativă.

Reguli de conformitate și raportare

1.58. Acest document conține orientări emise în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul EIOPA. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul EIOPA, autoritățile competente și instituțiile financiare depun toate eforturile pentru a respecta ghidul și recomandările.

1.59. Autoritățile competente care respectă sau intenționează să respecte acest ghid trebuie să îl integreze în mod adecvat în cadrul lor de reglementare sau de supraveghere .

- 1.60. Autoritățile competente transmit către EIOPA confirmarea respectării sau a intenției de a respecta prezentul ghid, expunând motivele neconformității, în termen de două luni de la publicarea versiunilor traduse.
- 1.61. În lipsa unui răspuns până la împlinirea acestui termen, se va considera că autoritățile competente nu respectă cerințele de raportare și se vor raporta ca atare.

Dispoziții finale referitoare la revizuri

- 1.62. Prezentul ghid va fi supus revizuirii EIOPA.